

Chipul smerit al Sfântului Episcop Dionisie

În acest an omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului și comemorativ al Sfinților isihăști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț, aducem în prim plan **modele de oameni rugători și jertfitori** pentru credință și neam.

Acum 4 ani, în ziua de 10 iulie 2018, în timpul unor lucrări de consolidare efectuate la Mănăstirea Suruceni, a fost descoperit trupul Episcopului Dionisie Erhan. **Dimitrie**, după numele de botez, s-a născut în anul 1868, în satul Bardar de lângă Chișinău, din părinți evlavioși – Vasile și Adriana Erhan. La numai 15 ani, în data de 28 noiembrie 1883, a intrat în obștea mănăstirii Suruceni. A devenit rasofoar în 1890, monah în 1899 cu numele **Dionisie**, ierodiacon în 1900 și ieromonah în anul 1904. În 1908 a fost ales stareț al Mănăstirii Suruceni. În luna mai a anului 1918 a fost ridicat la treapta de arhimandrit, iar în data de 22 iulie 1918 a fost ales Arhiepiscopul vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului și Țării, fiind hirotonit în Catedrala Mitropolitană din Iași. În 1923, după înființarea Episcopiei Cetatea Albă-Ismail, i s-a dat titlul de *Tighineanul*. În anul 1934 a fost ales Episcop al Cetății Albe și Ismailului, unde a păstorit până în anul 1940. După pactul Ribbentrop-Molotov și cedarea Basarabiei, s-a refugiat în țară, unde a păstorit credincioșii din Episcopia Argeșului, între anii 1940-1941. Ulterior s-a întors la mănăstirea sa de metanie și a trecut la Domnul în data de 17 septembrie 1943, la Spitalul central din Chișinău. A fost adus pe jos în procesiune la Suruceni și a fost înmormântat în gropnița mănăstirii. După moartea sa, mormântul a fost profanat de către autoritățile sovietice, iar trupul său a fost dus la crematoriu. Fiindcă **trupul neînsuflețit nu a ars**, a fost pus la loc în cripta sa, iar aceasta a fost zidită. După descoperirea mormântului, Mitropolia Basarabiei

Tot ce avem din trecut, tot ce mărturisește trecutul nostru, trebuie păstrat cu sfințenie de noi și trebuie păzit pentru generațiile viitoare. (Episcopul Dionisie, august 1938)

de Sud, pe teritoriul căreia se găseau odinioară Cetatea Albă și Ismailul, a făcut demersurile pentru canonizare. Sfântul Dionisie Erhan a fost înscris în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, în ședința Sfântului Sinod din 25 octombrie 2018, cu **data de prăznuire 17 septembrie**. Au fost avute în vedere: ortodoxia credinței, activitatea deosebită desfășurată de episcopul Dionisie Erhan ca stareț al Mănăstirii Suruceni, dar mai ales ca episcop vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului și, mai apoi, ca episcop de Ismail și Cetatea Albă. Este iubit pentru viața sa duhovnicească, blândete, dar și pentru fermitate și demnitate în apărarea neamului și a credinței, pentru cultura pe care a dobândit-o ca autodidact. Sfântul Dionisie a avut un rol important pentru înfăptuirea idealului de unitate națională în perioada premergătoare momentului istoric de la 27 martie 1918. Bună parte dintre membrii Sfatului Țării îl aveau povățuitor și duhovnic. A fost un **model prin excelență de monah autentic**, pe care l-a caracterizat smerenia.

Renumitul Gala Galaction mărturisea cu admirație: *Dionisie Erhan era un suflet dăruit de sus cu incomparabilul dar al credinței. Era o inimă încinsă de focul tainei creștine. Dionisie Erhan a avut un rol puțin cunoscut lumii mai depărtate și o activitate lungă în zilele mărețe ale Unirii. În Mănăstirea Suruceni, al cărei stareț era, călugărul Dionisie Erhan îi aduna pe prieteni, sfătuia, hotăra... în ceasurile cele grele premergătoare. Discreția rară a acestui om și umilința lui monahală au acoperit pururea și au stins luminile arătării în vileag. Precum foarte puțini știu despre teologul care era, tot așa și despre inima lui românească.* (“Zile basarabene” în ziarul “Informația zilei”, an. III, nr. 620, din 29 septembrie 1943, p. 1).

Sfinte Dionisie roagă-te pentru noi!

Recomandări de suflet: Sfântul Paisie de la Neamț

Sfântul Cuvios Paisie Velicicovschi (1722-1794) a fost un îndrumător al vieții monahale din Moldova și înnoitor al monahismului ortodox prin redescoperirea scrierilor patristice și publicarea Filocaliei. În 1988, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse l-a canonizat pe Cuviosul Paisie Velicicovschi. În 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a rânduit pomenirea ca sfânt sub numele de Cuviosul Paisie de la Neamț, fiind trecut în calendar la data de 15 noiembrie.

Principalele titluri ale operei paisiene pe care le puteți citi sunt:

Texte de autor:

Autobiografia și Viețile unui stareț - urmate de Așezăminte și alte texte, Editura Deisis, Sibiu, 2015

Cuvinte și scrisori duhovnicești (vol I-II), Editura Doxologia, Iași, 2010

Cărți și studii:

Arhim. Hrisant Tsachakis, *Sfântul Paisie Velicikovski - înnoitor al vieții monahale și organizator al slujirii liturgice*, Editura Doxologia, Iași, 2021

Ciprian Voicilă, *Sfântul Paisie de la Neamț: Viața, minunile, sfaturile duhovnicești*, Editura Meteor Press, București, 2016

Colectiv de autori, *Românii în reinnoirea isihastă - studii închinare Sf. Cuv. Paisie de la Neamț*, Editura Trinitas, Iași, 1997

Diac. prof. Ioan Ivan, *Viața cuviosului Paisie de la Neamț după manuscrisul 154 din biblioteca Mănăstirii Neamț*, Editura Trinitas, Iași, 1997

Pr. Eugen Drăgoi, *Viața cuviosului Paisie de la Neamț. Manuscris românesc inedit*, Editura Partener, Galați, 2009

Timotei Prahoveanu, *Pagini vechi și noi din istoria Lavrei Neamțului - Vol. 1-2*, Editura Basilica, București, 2018

Lectură cu folos!

Semnele din calendar: Zi aliturgică

În timpul anului bisericesc există mai multe zile în care nu se oficiază Sfânta Liturghie, numite *aliturgice*.

Aceste zile sunt următoarele:

- miercuri și vineri din Săptămâna albă;
- luni și marți din prima săptămână a Postului Paștelui;
- vinerea dinaintea Crăciunului și cea dinaintea Bobotezei, când aceste praznice cad duminica sau lunea.

În zilele aliturgice se oficiază slujbele Ceasurilor și Vecernia și se postește cu ajunare deplină.

Aceste zile sunt totodată prilejuri de meditație asupra propriilor fapte și gânduri și de rugăciune profundă.

Sărbători: 9 iulie Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Îndrumătoarea de la Mănăstirea Neamț

Icoana Maicii către Sfântul Gherman în anul 665. A fost dăruită Domnului Îndrumătoarea Mitropolitului Iosif Mușat din Suceava de către se află în patrimoniul împăratul Manuel al II-lea Paleologul în 1400. Pe Mănăstirii Neamț de șase spatele acesteia este zugrăvit Sfântul Mare Mucenic secole și este considerată Gheorghe. Pictura este protejată cu o cea mai veche și mai îmbrăcăminte metalică, ornamentată cu pietre frumoasă icoană din prețioase, între anii 1844-1845, în timpul starețului România, fiind cunoscută Neonil. Icoana a fost ascunsă între 3 iunie 1821 și în toată lumea ca făcătoare de minuni. Aceasta 28 octombrie 1822 în pădure pentru a fi apărută de este o copie a icoanei Maicii Domnului ce se afla în turci. Pe locul în care a fost îngropată în acea Lida (Israel), din anul 35, și a fost comandată de perioadă se află astăzi **Schitul Icoana Veche**.